SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS, ET DOMINI NOSTRI
BENEDICTI XIII. PONT. MAX.

CONSTITUTIO

Renovatoria Bullæ Apostolici Ministerii circa disciplinam præsertim Regularem pro Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PASTORALIS Officii solicitudo nos admonet in his vigilantię, & auctoritatis Nostræ partes libenter interponere, ut quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris ad Dominici Gregis, animarumque salutem, & directionem provide constituta reperiuntur, suum plenarium sortiantur effectum. Cum itaque quamplurium ex Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Hispaniarum literis non ita pridem intellexerimus, Constitutionem pro Ecclesiasticæ disciplinæ in eisdem Regnis conservatione, & instauratione à fel. record. Innocentio PP. XIII. Prædecessore Nostro die xiij. Maii 1723. post maturum consilium editam, quæ incipit: *Apostolici Ministerii &c.*, ac subindè à Nobis per quasdam Nostras in simili forma Brevis die 23. Septembris 1724. desuper expeditas litteras, quibus totum ipsius Constitutionis tenorem inseruimus, confirmatam, & innovatam, per nonnullos præsertim Regulares in dd. Regnis degentes haud omninò, ut par erat, servari, quinimò ejus executionem variis artibus, inanibusque prætextibus retardari, atque eludi; graviter commoti fuimus, nec defuimus conceptum inde dolorem, ac indignationem Nostram cum Superioribus Generalibus ipsorum Ordinum communicare, eisque disertè explicare firmam, constantemque voluntatem, ac intentionem Nostram esse, ut memorata Constitutio promptæ, & omnimodæ executioni demandaretur, & in transgressores, seu inobedientes condignis pęnis animadverteretur; Ipsi verò Superiores Generales pro ea, qua præditi sunt, prudentia, probitate, & filiali in Nos, & hujus S. Sedis mandata obsequio, id contra, & præter eorum mentem, ac non sine intimo animi sui mærore, accidisse Nobis ingenuè declararunt, vehementèr etiám improbantes quidquid contra eamdem Constitutionem scripto, vel facto attentatum fuerit per aliquot suos subditos, pro quibus erroris, ac noxæ veniam à Nobis suppliciter implorarunt, simulque polliciti sunt sedulam se daturos operam, ut quæ in ea facienda, servandaque præscribuntur, ab omnibus, & singulis suis Religiosis absque mora adimpleantur. Licet autem Nos non minus ad enixas eorumdem Superiorum Generalium preces, quam ob peculiarem paternæ charitatis affectum, quo Religiosas semper prosequuti sumus, & prosequimur Familias, in quarum altera, inclyto nempè Fratrum Prædicatorum Ordine diù versati sumus, à pęnis adversus dictos transgressores infligendis abstineamus, nihilominus quæcumque hactenus ad remorandam, sive eludendam, aut quomodolibet impediendam prædictæ Constitutionis executionem à nonnullis ex præfatis Regularibus scripta, acta, & gesta fuerunt cum indè sequutis, & quandocumque sequuturis, authoritate Apostolica te-

te-

tenore præsentium reprobamus, & damnamus, ac pro reprobatis, & damnatis ab omnibus haberi volumus, & decernimus.

Præterea gravius mentis Nostræ super eadem Constitutione testimonium, ac Judicium perhibere volentes, districte, ac in virtute sanctæ Obedientiæ Nobis Vicaria Christi potestate in Terris fungentibus ab Universis Christifidelibus debitæ, harum serie denuò præcipimus, & mandamus, ut exactè, & inviolabiliter, omnique colore, prætextu, titulo, & contraria quavis interpretatione prorsùs sublatis, serventur omnia, & singula in enarrata Innocentii Prædecessoris Constitutione sancita, ordinata, declarata, ac quoquo modo contenta, quæ Clerum tùm Sæcularem, tùm Regularem prædictorum Regnorum concernunt, etiam juxtà formam in hisce literis Nostris, ut infra, præscribendam. Cum igitur in eadem Constitutione inter alia cautum fuerit, ne in Monasteria, Conventus, & Domos tàm Virorum, quàm Mulierum plures Personæ reciperentur, quam quæ vel ex proventibus ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, sivè ex consuetis eleemosynis, aliisque obventionibus in commune conferendis possint commode substentari; Hinc pro firmiori saluberrimæ istius sanctionis robore statuimus, ut Superiores eorumdem Monasteriorum, Conventuum, & Domorum subditis suis, sivè Clericis, sivè Conversis ibidem degentibus subministrari curent, & faciant omnia ad victum, & vestitum necessaria; Et si plures Religiosos in aliquo Conventu nunc existere compertum fuerit, quàm in eo juxta modum præmissum sustentari valeant, Superior Provincialis, sivè Prælatus eos ad alterum ejusdem Provinciæ Conventum, qui ipsorum sustentationi idoneus, & sufficiens sit, statim transferat; Quatenùs verò numerus Religiosorum in singulis Provinciis degentium, vires Conventuum uniuscujusque Provinciæ respectivè excedat, non alii deinceps ad Religiosum habitum in ea suscipiendum admittantur, donec per obitum hodie viventium illò redactus sit, ut commodè ali valeant: Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in eisdem Hispaniarum Regnis Nuncio seriò injungentes, quatenùs sedulò curet, ut præmissa plenarium suum effectum obtineant, prout illi in dicta Constitutione demandatum fuerat.

Similiter volumus, ut in promotione Regularium ad Ordines, decretum piæ memoriæ Clementis PP. VIII. Prædecessoris etiam Nostri, juxtà memoratam Constitutionem accuratissimè observetur, districte quoque inhibentes omnibus Archiepiscopis, & Episcopis præfatis, nè eosdem Ordines conferre præsumant alicui Regulari, qui vel in Monasterio, sive Conventu intra suam Diœcesim sito non degat, vel si de familia Monasterii, seu Conventus alterius Diœcesis fuerit, litteras dimissorias sui Superioris Regularis non exhibeat, servata in præmissis decreti Clementis, ac Constitutionis Innocentii Prædecessorum prædictorum dispositione.

Eisdem quoque Archiepiscopis, & Episcopis sub interminatione Divini Judicii denuò præcipimus, ut quibuscumque mulierum Monasteriis tam sibi subjectis, quàm etiam quomodolibet exemptis, omni studio, ac diligentia incumbant, & advigilent executioni eorum, quæ pro custodienda Sanctimonialium clausura, impediendoque in dicta Monasteria exterorum ingressu tum in Sac. Concilii Tridentini Decretis, tum in Constitutione similis memor. Gregorii PP. XIII. Prædecessoris itidem Nostri, quam idem Innocentius Prædecessor in præfata sua Constitutione innovavit, desuper sancita fuerunt.

Porrò injungimus quoque exactam ejusdem Innocentii Constitutionis ob-

ser-

servantiam circa Confessiones à Regularibus prædictis, nec etiam ex Indulto, quod eis competere perperam prætenditur in vim Bullæ Cruciatæ Sanctę nuncupatę, nec ex alio quocumque privilegio excipiendas absque præcedente approbatione, & licentia Ordinarii pro tempore existentis loci, in quo Sacramentum pœnitentiæ ministretur, servata quoque limitatione, quæ in ipsa licentia ab eodem Ordinario adjecta fuerit, vel quoad tempus, vel quoad locum, vel genus Personarum; Declarantes, quod in omnibus casibus prædictis confessiones aliter factæ, & respectivè exceptæ nullæ, atque invalidæ, ipsique Confessarii eo ipso suspensi erunt.

Ad hæc rursùs prohibemus, atque interdicimus, nè Regulares cujuscumque Ordinis, & Instituti excipere audeant Confessiones Monialium, etiam eorum regimini subjectarum, & ab Ordinarii Jurisdictione quomodolibet exemptarum, nisi, ultra licentiam suorum Superiorum Regularium, examinati fuerint, & pro ipsarum Monialium Confessionibus audiendis specialiter approbati ab Episcopo Diœcesano; Et si secùs factum fuerit, tunc quoque Confessiones irritas, & Confessarios ipso Jure suspensos fore itidem declaramus; Ab hujusmodi tamen lege, & ordinatione ad supplicationem Dilecti Filii Nostri Ludovici S.R.E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati eximimus Superiores Generales, ac etiam Provinciales cujusvis Ordinis Regularis, quibus, ut Confessiones Monialium sibi tamen subjectarum dumtaxat, absque istiusmodi speciali approbatione Episcopi Diœcesani audire licite, & validè possint, permittimus, & indulgemus.

Et quia mentis, ac intentionis Nostræ est, ut remota quavis diversa intelligentia, & interpretatione præcisè serventur ea, quæ in eadem Innocentii Prædecessoris Constitutione super assignatione, seù deputatione Confessarii extraordinarii Monialibus sub Prælatorum Regularium guberuio viventibus disposita fuerunt, statuimus quoque, ut Superiores, qui Decretum illud quocumque titulo, vel prætextu non servaverint, vel ejus executioni aliquod impedimentum directe, aut indirectè præbuerint, ipso facto suspensionem ab eorum Officiis, nec non privationem vocis tam activæ, quàm passivæ incurrant.

Eisdemque pœnis eo ipso, & absque alia declaratione incurrendis subiicimus etiam Regulares, qui sancitis, & ordinatis tum à rec. memor. Clemente PP. XI., tum ab ipso Innocentio Prædecessoribus quoad celebrationem Missæ in Oratoriis privatis, sive eorumdem Regularium Cellis, nec non usum Altaris gestatorii, seù portatilis qualitercumque contravenerint, seù minime obtemperaverint.

Decernentes pariter easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabilitèr, & inconcussè observari debere; sicque, & non alitèr per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alitèr judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Or-

Ordinationibus Apostolicis, nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisvè quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisvè quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ Potestatis plenitudine in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxàt specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè arctari, & affigere, ac si unicuique eorum nominatìm, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tàm in Judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Martii 1726. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Loco ✠ Annuli Piscatoris.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Indictione quarta, die verò 28. mensis Martii, Pontificatus autem SS. in Christo Patris, & D.N.D. BENEDICTI Divina Providentia Papæ XIII. anno secundo supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris, Cancellariæ Apostolicæ, Montis Citatorii, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Marchetti Apost. Curs.

Nicolaus Cappelli Mag. Curs.

ROMÆ, Typis Rev. Cameræ Apostolicæ 1726.